

Sygn. akt II C 841/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Wolski

Protokolant: Paulina Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa

W. N., W. N.

przeciwko

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powodów W. N. i W. N. na rzecz pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 841/12

UZASADNIENIE

I. Stanowiska stron i przebieg postępowania.

1. W. N. i W. N. wytoczyli powództwo przeciwko (...) sp. z o.o. w W. o zasądzenie na ich rzecz kwoty 84.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na rzecz W. N. i W. N. kosztów procesu według norm przepisanych.

1.1. W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, iż w dniu 26 lutego 2012 r. ze strzeżonego podziemnego parkingu należącego do Zarządcy

sp. z o.o. został skradziony pojazd marki H. o nr rej. (...) będący własnością powodów. Firma (...) sp. z o.o. zarządza Wspólnotą Mieszkaniową (...). W ramach wykonywanego zarządu pomiędzy zarządcą Wspólnoty a pozwaną spółką została podpisana umowa o świadczenie usług ochrony osób i mienia nieruchomości wspólnej, jak i nieruchomości właścicieli Wspólnoty. Powodowie podnieśli, iż pozwana spółka zobowiązana była do sprawowania ochrony także na terenie znajdującym się w obrębie podziemnego parkingu. Teren nieruchomości wspólnej był zaś monitorowany.

2. W odpowiedzi na pozew (...) sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz od W. N. i W. N. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

2.1. Uzasadniając swoje stanowisko pozwana spółka podniosła, iż powodowie nie wykazali jakoby byli właścicielami przedmiotowego samochodu. Pozwana wskazała nadto, iż umowa zawarta pomiędzy pozwaną a Wspólnotą Mieszkaniową (...) miała charakter prewencyjno – odstrasżający. Zgodnie z umową, pozwana i pracownicy ochrony „odpowiadają materialnie za udokumentowane szkody rzeczywiste powstałe wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków zawartych w niniejszej Umowie (...) na zasadzie winy”. Pozwana podniosła również, iż, jak wskazano w umowie, nie odpowiada za mienie znajdujące się m.in. w garażach. Pozwana wskazała także, iż postępowanie przygotowawcze w sprawie kradzieży samochodu zakończyło się umorzeniem śledztwa z uwagi na niewykrycie sprawcy czynu. Nie zarzucono zatem pracownikom pozwanej spółki dokonania przestępstwa lub współdziałania w jego dokonaniu.

3. W piśmie procesowym z dnia 4 grudnia 2012 r. powodowie wnieśli o wezwanie do udziału w sprawie Wspólnoty Mieszkaniowej (...). Ponadto, powodowie zmienili żądanie pozwu w ten sposób, iż wnieśli o zasądzenie in solidum od pozwanych (...) sp. z o.o. i Wspólnoty Mieszkaniowej (...) na rzecz powodów kwoty 84.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

3.1. W uzasadnieniu powodowie podnieśli, iż pozwana spółka bezpodstawnie powołuje się na brak po jej stronie odpowiedzialności prawnokarnej, a co za tym idzie odpowiedzialności w niniejszej sprawie. Zdaniem powodów, niniejsza sprawa dotyczy odpowiedzialności kontraktowej pozwanej spółki, która oparta jest na zupełnie odmiennych przesłankach niż odpowiedzialność karna. W ocenie powodów wykazali oni, iż zaistniała po ich stronie szkoda, albowiem ukradziono im samochód. Nadto, powodowie wskazali, iż pozwana spółka miała świadomość, że ochrona parkingu podziemnego polega wyłącznie na systematycznych obchodach, co nie może być jednak uznane za należyte wykonywanie obowiązków wynikających z umowy. Powodowie podnieśli także, iż pozwana nie udowodniła, że odbywający służbę w dniu 27 lutego 2012 r. pracownicy byli odpowiednio przeszkoleni do wykonywania obowiązków służbowych.

II. Podstawa faktyczna rozstrzygnięcia i ocena dowodów.

1. Dnia 26 lutego 2012 r. z garażu podziemnego znajdującego na ul. (...) dokonano kradzieży samochodu osobowego marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...)- (...).

(okoliczność bezsporna)

2. Sąd oddalił złożone przez strony wnioski dowodowe, albowiem ich dopuszczenie i przeprowadzenie nie było konieczne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

III. Ocena zasadności roszczenia z wyjaśnieniem podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

1. Powództwo nie jest zasadne.

2. Zgodnie z art. 471 k.c., do którego to przepisu powodowie odwołali się w piśmie z 4 grudnia 2012 r., dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Przesłanką roszczenia odszkodowawczego z art. 471 k.c. jest w pierwszej kolejności zaistnienie szkody. Pojęcie szkody ogranicza się w tymże przypadku wyłącznie do uszczerbku majątkowego, na który składają się strata i utracony

zysk. Natomiast w pozwie powodowie odwołali się do podstaw odpowiedzialności deliktowej pozwanej wynikającej z art. 430 k.c.

2. Uwzględniając powyższe Sąd stwierdza, iż powodowie nie tylko nie wykazali, iż pozwana była zobowiązana do wykonania na ich rzecz jakiegokolwiek zobowiązania, ale przede wszystkim nie udowodnili, iż skradziony samochód stanowił własność powodów.

3. Powodowie upatrują zaistnienia szkody w kradzieży samochodu osobowego, który miał być własnością powodów. Jednak powodowie, pomimo zakwestionowania tego faktu przez pozwaną, nie przedstawili w toku postępowania dowodowego jakichkolwiek dowodów, w tym dokumentów, w celu wykazania, iż skradziony samochód osobowy marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowił ich własność. Oznacza to, iż powodowie, na których spoczywał przede wszystkim obowiązek wykazania faktu poniesienia szkody (art. 6 k.c.), niezależnie od zmienianej w toku postępowania podstawy odpowiedzialności pozwanej, nie wykonali obowiązku wynikającego z art. 232 k.p.c.

4. Uwzględniając powyższe, przyjmując nadto, iż powodowie byli obowiązani przedstawić dowody dotyczące przysługiwania im prawa własności skradzionego samochodu w pozwie, a niewątpliwie najpóźniej w piśmie z 4 grudnia 2012 r., Sąd uwzględnił zarzut pozwanej co do niewykazania przez powodów faktu poniesienia szkody w następstwie dokonanej kradzieży. Okoliczność ta przesądziła o niezasadności powództwa, niezależnie od przywoływanego przez powodów reżimu odpowiedzialności.

5. Sąd oddalił wniosek powodów o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej (...), złożony w trybie art. 194 § 3 k.p.c., gdyż stanowiska przedstawione przez dotychczasowe strony postępowania, pozwoliły na rozstrzygnięcie sprawy co do roszczenia sformułowanego w pozwie, a ostatecznie spełnienie także przez Sąd obowiązku wynikającego z art. 6 § 1 k.p.c.

6. W tym stanie sprawy, Sąd orzekł jak w sentencji orzeczenia.

6.1. O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 99 k.p.c.

w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., przy uwzględnieniu kosztów zastępstwa procesowego (3600 zł) i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł).